

ע"פ 9723/16 - נאדר נאצר נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 9723/16

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופטת ד' ברק-ארז
כבוד השופט ד' מינץ

המערער: נאדר נאצר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים
מיום 6.11.2016 בת"פ 32819-11-15 שניתן על-ידי
כבוד השופט ד' ספרברג

תאריך הישיבה: כ"ט בתשרי התשע"ח (19.10.17)

בשם המערער: עו"ד מוחמד מחמוד

בשם המשיבה: עו"ד קרן רוט
מתורגמן: איאד איברהים אבו גוש

פסק-דין

השופטת ד' ברק-ארז:

1. האם יש מקום להקל בעונשו של המערער שהורשע בעבירות הקשורות באירועים של הפרות סדר בשלוש הזדמנויות שונות, וכללו בין השאר סיוע לייצור של בקבוקי תבערה, ניסיון לתקיפה שוטר בנסיבות מחמירות והפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות? על שאלה זו אנו משיבים בשלילה.

עיקרי העובדות וההליכים עד כה

2. נגד המערער הוגש כתב אישום לבית המשפט המחוזי בירושלים שייחס לו מעורבות בעבירות שבוצעו במסגרת מקרים של הפרות סדר שבוצעו במהלך חודש אוקטובר 2015, וכלל שלושה אישומים. בהמשך, הוגש נגד המערער כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון. להלן יפורטו עיקריו של כתב האישום המתוקן.

3. על-פי האישום הראשון, בסמוך לאחר מותו של המחבל אחמד אבו שעבאן שביצע את הפיגוע בתחנה המרכזית בירושלים ביום 14.10.2015, המערער נסע עם שני קטינים לרכוש בנזין שבו האחרונים השתמשו כדי לייצר בקבוקי תבערה וכן סייע להם בכך שסיפק עבורם "סרט דביק". לאחר מכן, לקחו הקטינים והמערער את בקבוקי התבערה למקום התאספותם של צעירים נוספים. בהמשך, המערער חסם את הכביש הסמוך למקום ההתאספות ובכך עזר לצעירים אשר יידו אבנים ואת בקבוקי התבערה לעבר כלי רכב של כוחות הביטחון, בעודם רעולי פנים. במסגרת אישום זה יוחסו למערער עבירות של סיוע לייצור נשק לפי סעיף 144(ב) בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); הצתה לפי סעיף 448 לחוק; ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1)-(2) בצירוף סעיף 25 לחוק; וכן התפרעות לפי סעיף 152 לחוק.

4. על-פי האישום השני, המערער נפגש עם קבוצת צעירים במזרח ירושלים לצורך ביצוע הפרות סדר כלפי כוחות הביטחון. בתוך כך, יידה המערער אבנים לעבר כלי רכב של משמר הגבול, בעודו רעול פנים, ממרחק של כ-30-50 מטר. במסגרת אישום זה יוחסו למערער עבירות של ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1)-(2) בצירוף סעיף 25 לחוק והתפרעות לפי סעיף 152 לחוק.

5. על-פי האישום השלישי, לאחר שהשתתף המערער בניחום אבלים של משפחתו של מחבל אחר שנהרג בעת שביצע פיגוע דקירה, הבחין המערער כי התקיימו הפרות סדר כלפי כוחות הביטחון בקרבת מקום. המערער ומעורביו נוספים בפרשה, שלפחות אחד מהם היה קטין, הצטרפו להתפרעות וידו אבנים לעבר כוחות הביטחון ממרחק של כ-50-70 מטר. במסגרת אישום זה יוחסו למערער עבירות של הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 275א לחוק והתפרעות לפי סעיף 152 לחוק.

6. ביום 18.7.2016 הורשע המערער על-פי הודאתו בעבירות שיוחסו לו, וביום 6.11.2016 נגזרו עליו עונשים כדלקמן: מאסר בפועל של 45 חודשים החל ממועד מעצרו ביום 26.10.2015, ומאסר על תנאי של 18 חודשים, שבו יישא המערער רק במידה שיעבור עבירות דומות תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו.

הערעור

7. הערעור שבפנינו כוון כנגד גזר הדין בלבד. לטענת המערער בית המשפט המחוזי החמיר עמו יתר על המידה, בהשוואה למקרים אחרים שבהם הושתו עונשים קלים יותר, ואף בנסיבות חמורות יותר. במיוחד הצביע המערער על עניין נגאר (ע"פ 5300/16 מדינת ישראל נ' נגאר (8.1.2017)) שבו, על-פי הנטען, המעשים אשר יוחסו לנאשם היו חמורים יותר. בנסיבות אותו עניין גזר בית המשפט המחוזי על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נוספים, ובית משפט זה החמיר את העונש ל-40 חודשי מאסר בפועל לאחר שהוגש ערעור מטעם המדינה.

8. לטענת המדינה דין הערעור להידחות. עמדת המדינה היא שעונשו של המערער אינו חורג מרמת הענישה המקובלת. עוד הדגישה המדינה כי בעניין נגאר נמנע בית משפט זה מלמצות את ההחמרה בענישה בשים לב לכלל לפיו אין דרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין עם הנאשם. כן הצביעה באת-כוח המדינה כי באירוע המפורט באישום הראשון המערער היה מבוגר מן המעורבים האחרים ועל כן יכול היה למנוע אותו, ולמצער לא לקחת בו חלק. המדינה אף הגישה טבלה שבה התייחסה לגזרי דין שהושתו במקרים אחרים, ובכלל זה להבחנות בינם לבין עניינו של המערער (בהיבטים של גיל המשתתפים, מספר האירועים, שיתוף פעולה עם הרשויות ועוד).

דיון והכרעה

9. לאחר שבחנו את הדברים אנו סבורים שדין הערעור להידחות.

10. לא צריך להכביר מלים על חומרת העבירות שבהן הורשע המערער. לאחר שעיינו במקרים האחרים איננו סבורים שיצאה שגגה מלפני בית המשפט המחוזי. יש לזכור כי בית משפט זה כבר עמד על החומרה היתרה הנודעת לפעולות של יידוי אבנים או חפצים לעבר כלי תחבורה (ראו למשל: ע"פ 3572/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה כ (3.1.2017); עניין נגאר, פסקאות 15-16), ולא כל שכן כשמדובר בהשלכת בקבוקי תבערה (ראו למשל: ע"פ 2337/13 קואסמה נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (16.9.2013); ע"פ 6538/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 12 (5.2.2017)). אנו סבורים שיש לתת משקל אף למעורבותו של המערער במספר עבירות שבוצעו וזאת במשך תקופת זמן קצרה יחסית.

11. אף לא סברנו שהשוואה לעניין נגאר מצדיקה את התערבותנו בעונש המאסר בפועל שהושת על המערער בשים לב להבחנות שציינה המדינה. כידוע, ערכאת ערעור לא תתערב בחומרת העונש שהשיתה הערכאה הדיונית אלא במקרים שבהם ניכרת סטייה ברורה ממדיניות הענישה הראויה או שנפלה בגזר הדין טעות מהותית (ראו למשל: ע"פ 5371/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (16.9.2014)), ולא מצאנו שאמת מידה זו מתקיימת במקרה הנוכחי.

12. סוף דבר: הערעור נדחה. המערער יישא בעונשו כמפורט בפסקה 6 לעיל.

ניתן היום, ו' בחשוון התשע"ח (26.10.2017).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט
